

Palincă de Bihor și Cozmăncă de control

Nici Adrian Năstase nu poate să ne contrazică: fișula bihoreană a PSD e un dezastru. Și nimeni din echipa sa nu l-a rezolvat. Cînd s-a lîșt scandalul cu Adrian Tărlău, fiul prefectului de Bihor, mare traficant de petrol, toți cei de la centru au dat bir cu fugiții. Cînd au fost ziaristi mituiți cu un milion de lei în plus, de Crăciunul trecut, Gașă a ordonat moșter. Ioan Mircea Pașcu, delegat de București să se ocupe de zona Bihoreului, nu poate să așteze lucrurile, sticlele de whisky și serviciile trimestriale cu de-ale buzunarelor reducîndu-l elamul. Lucrurile nu mai pot însă continua așa. Drept pentru care, pe 19 IANUARIE, va avertiza la Oradea Tavi Cozmăncă, zis „Pacifica-torul”, care are drept misiune instalarea în fruntea filialei a unui om dintr-o curte recordată la un izvor al mîinilor financiare.

Badigarzi din toate țările, uniți-vă!

Un ministru cujean specializat în probleme de organe interne ar trebui să afle ceea ce știe tot SRI-ul, care investighează în prezent existența unor legături stramii între fostul secretar de stat în Ministerul Justiției, mîniu Mocuța, și președintele unei asociații a bodyguardilor din Europa, denumită IBSSA, pe nume Popper. Cică organizația aceasta cu ramificații în toată Europa ar fi, de fapt, un club de afaceriști bine plasați în structurile politico-economice din mai multe țări. Vă livrăm câteva nume de rezonanță: Dan Gheorghie, general de Securitate, un președinte de federație de karate, un fost premier al României, născuiva procurorilor. Ideea de bază e că în spatele acestei IBSSA se află mai multe firme de detectivi și de protecție și pașă din România care ar suplini mînuia serviciilor secrete, gen SRL, SIE plus cele care or mai fi prin bălăntură. Suplinire pe bani, firește.

Geoană vrea să-ntoarcă mortul de la senatul american

O știre de presă aproape timidă relatează că Mircea Geoană va face demersuri pentru ca Europa Liberă să se mute la București. Asta în timp ce biroul de aici al postului se închiidează, fizic, în inventarul mobilierului și toate cele, iar secția română de la Praga mai emite, în stare de avarie, jumătate de oră pe zi. Ceea ce a susținut Mircea Geoană seamănă cu o laudă electorală, deși relațiile sale cu Thomas Dine, președintele RFEF, sînt foarte bune, de prietenie, chiar. Dar Geoană a luat această inițiativă, probabil, cînd și-a dat seama că solicitarea lui nu va avea urmări și că PSD-ul nu va mai fi criticat de un post de radio străin în limba română! Mircea, nu te mai face că lucrul!

P'lanton și Aristotel așculțind la RFEF.

Medicina, boală grea

Banca de țesuturi și urzeli

Dacă nu ar fi ajuns ministru, probabil că, acum, Mircea Beuran ar fi continuat să-și consolideze, la UMF „Carol Davila”, o carieră universitară bazată pe falsuri, plagiat, minciuni. Ar fi fost un vislaș oarecare în barca rectorului Laurențiu Mihai Popescu, cel care, prin funcțiile sale, și propune Comisiei de la MEC titluri și grade didactice, și le aprobă, ca membru al acesteia. Nu se știe unde s-a acurtețit toată relația lor de prietenie înclit s-a ajuns să se facă din plagiat un capăt de țară și să i se desfășoare contractul de muncă la UMF. Poate pentru că Beuran a fost apărut de Eugen Simion, prieten cu Maya Simionescu, inamnică de-o viață a lui Laurențiu Mihai Popescu? Dar și mai de neînțeles e revenirea la sentimente mai bune, la ștergerea cu buretele a tot ce a fost și reinstalarea lui Beuran la catedră! Gurile spun că, între timp, s-a întîmplat ceva cu deblocarea unui credit de un milion de dolari pentru Banca de țesuturi visată și vizată de profesorul de biologie celulară Laurențiu Mihai Popescu! Cum profesorul cu pricina e și senator PSD, îl vom servi una din legile lui Murphy care taxează pentru ezitări: „Un politician onest este acela care, după ce a fost cumpărat, rămîne cumpărat”.

Mircea Beurică și Ionel Blănculete, două plagiade după fabula „Tusea și junghiu!”

și descrie modelele și cariera într-un interviu acordat revistei *Viața medicală*: „Un reper pentru mine este și dl. prof. dr. Corneliu Dragomirescu, proctor al UMF „Carol Davila... Nu uit cînd m-a chemat în 1993, în 30 septembrie, spre a-mi încredința disciplina de Chirurgie toracică. Este și cel cu care m-am sfătuit în decursul a aproape zece ani de carieră didactică pentru a ieși la lumină din multe situații delicate. Doar știți ce lupte se dau pe linie universitară!”. Așadar, profesorul Dragomirescu i-a încredințat, ca pe un sceptru, ca pe ceva din grădina lui, o disciplină universitară medicului primar Horvat de atunci. Nu concursuri, nu competențe, pur și simplu o stringere de mînă și, gata, ai disciplina, e a ta, faci ce vrei cu ea! O luăm de la moșul Coman, profesorul titular de pînă atunci! La cea oră Teodor Horvat nu avea publicat nici măcar un articol despre chirurgia toracică! Cît despre luptele de pe linie universitară, nu e vorba doar despre o deformare profesională, ca medic militar! Profesorul Teodor Horvat chiar poartă lupte cu toți cei care nu îi convin și-i deranjează planurile!

Lauda de sine la CV dă bine!

De altfel, ca să-și alcătuiască o brumă de fișă profesională, Teodor Horvat a început să publice tot felul de lucrări. Una, care nu are de-a face strict cu chirurgia toracică, se numește *Autotransfuzia operatorie* și a apărut, în anul 2000, la prestigioasa editură medicală Treffa! Lucrare prezentă și cu titlul *Recuperarea singelui în chirurgie* ca un capitol într-un volum colectiv și, mai înainte, *Autotransfuzia intraoperatorie*. În alt volum colectiv. Și, iată, la CV figurează trei titluri! De altfel, pentru a urgenta trecerea de articole în CV, Horvat a inventat o revistă, *Jurnalul de chirurgie toracică*, la care e redactor-șef și unde publică tot ce vrea! O dovadă că această publicație nu e luată în serios e neindexarea ei în Medline, bază electronică de date care inventariază toate aparițiile serioase din medicină. În fișa care însoțește interviul din *Viața medicală*, Teodor Horvat a enumerat ca patent înregistrat la OSIM „sternocondoplastia cu autotransplant cartilaginosa”, o operație care nu numai că nu e a lui, dar nici

măcar nu e nouă, e deja o operație „istorică”, nepracticată, în prezent, în țări civilizate datorită efectelor secundare. Un bun specialist în domeniu ar recunoaște, și în alte operații date ca „invenții în curs de înregistrare”, variante ale unor operații comune. Am notat cîteva din rezervele posibile la dosarul științific al lui Teodor Horvat, om cu un parcurs universitar demn de învidiat, care a ajuns de la statutul de medic primar pînă la cel de profesor universitar în doar zece ani, fără să fi scris nici o carte de chirurgie! Ce conțea rezervele altora, conțea păderea ta despre tine. Ca exemplificare, un alt pasaj din același interviu: „Se spune că ați fi chiar cel mai bun la nivel național...”. Așa o fi și mie nu-mi place să contrazic!

Un dosar bine „operat”

Acum, că am creionat fișa celui care a primit în dar disciplina de Chirurgie toracică, să vedem: „um și-i pregătește el omul căruia, la rîndul său, să i-o predea. Este vorba de doctorul Ioan Cordoș, mîna sa dreaptă, care, asemenea mentorului său, nu trebuie neapărat să îndeplinească toate criteriile legale pentru a ocupa un post. Acela de șef lucrări chirurgie toracică la clinica de chirurgie toracică numărul 1 din Institutul de Pneumofiziologie „Marius Nasta” din București. Pentru a i se crea un culoar, s-a umblat pînă și la fișa de acte necesare. Cum doctorul Cordoș avea o altă specializare, chirurgie generală, pur și simplu nu s-a cerut și adeverința de medic specialist pentru dosar! S-au cerut diploma de bacalaureat, diploma de absolvent de medicină și diploma de medic primar. Că prea sărea în ochi specializarea neconformă cu concursul a doctorului Cordoș! Elapa următoare după specializare este primariatul. Doctorul Cordoș nu devine, cum ar fi fost normal, medic primar chirurgie generală, ci medic primar chirurgie toracică! Și, deși se cer zece ani între intrarea la rezidențiat și acordarea titlului de medic primar, Ioan Cordoș, intrat la rezidențiat în 1990, devine, prin ordinul MS din 18.08.1998, medic primar chirurgie toracică! Și acest început de „culoar” va fi continuat cu depunerea contracandidațiilor, în cazul concursului despre care vorbim, dr. Nico-

lae Galie și dr. Boris Coman, nimeni alt decît fiul profesorului Coman căruia i s-a „Juat” disciplina de Chirurgie toracică.

Punctele vorbește!

Cum poți să-i lucrezi pe stîmabili? Păi, de pildă, dr. Nicolae Galie a fost picat la proba didactică, deși are nouă ani de experiență în învățămîntul superior! Este un caz unic în istoria UMF! Pentru a face așa ceva, evident, s-a recurs la diverse trucuri și la întrebări aiuritoare de tip „care este diferența imagistică dintre chistele hidatice pulmonare și cele din Argentina?”. După proba didactică a mai rămas de eliminat un singur candidat, drept pentru care s-a trecut la punctarea dosarelor. Deși au fost examinate separat, candidatul Boris Coman a primit, de la fiecare din membrii comisiei, 2.107,14 puncte, iar Ioan Cordoș a obținut, la fel, cîte 2.947,46 puncte! De ce a fost eliminat dr. Galie din concurs înainte de analiza dosarelor? Pentru că era de nebătut aici. La un alt concurs pentru șef de lucrări, ținut cu șase luni mai tîrziu, la o altă catedră din UMF, analizîndu-se dosarul, candidatul Galie a obținut, de la cei trei membri ai comisiei, 4.193,4211 și, respectiv, 4.205 puncte! Dublu față de candidatul Cordoș!

Am evitat cît am putut detaliile ce țin de medicină, de operații și subiecte științifice pentru că nu sîntem o revistă indexată de Medline! V-am făcut cunoștință cu doar o parte din metodele mafiei medicale din România, ca o mică explicație a haosului care se manifestă acum în Sănătate. Ca să nu vă întîlniți cu aceste aspecte, vă urăm să fiți sănătoși!

Biroul de Investigații

Pe Beuran îl scoate curat o Lege a lui Murphy

Presă a dat o știre conform căreia, pentru că editurile deștepilor plagiade de Beuran & Co. nu au depus plîngere, gata, plagiatorul e scos basma curată. E adevărat, Legea dreptului de autor din România (în consonanță cu variantele occidentale) stipulează că, dacă nu se pîngesc defăptorii dreptului de autor, plagiatorul rămîne nepedepsit. Da, dar tot plagiator rămîne. Nu intră la pușcărie, nu e amendat, nu plătește despăgubiri. Dar rămîne, în continuare, un plagiator, cu tot ce decurge din asta. Nu va fi recunoscut ca autor al Ghidurilor plagiade și, deci, ele nu pot conta în CV. Așa că nu i se poate da înapoi titlul luat prin infracțiune, oricîte servicii ar aduce partidului, frunțașilor lui și doamnei Nina Bliescu! O singură lege îl absolvă pe Beuran de plagiat, dar ea nu e în Codul Penal, e în corpul de legi ale lui Murphy: „A fara idei de la cineva este plagiat. A le fura de la mai mulți este cercetare”. Cum Beuran a plagiat două ghiduri, e clar!

Aparatul respirator a fost rechiziționat de armată

Lăsînd gluma la o parte, buba sistemului sanitar e mare. Cangrena importurii se întinde tot mai mult, ea începe chiar de acolo de unde pornesc, spre sistem, cei mai mulți medici, de la UMF „Carol Davila” din București. Ca să-și vedeți cam cum a fost posibil cazul Beuran, bazat pe furt intelectual și plagiat, vă vom ilustra cu exemple din alt domeniu modul în care se monopolizează un domeniu, cum se creează culoare pentru „băieții buni” și cum sînt eliminați cei care nu se dau pe brazdă. Vom lua exemplul generalului de brigadă profesor universitar dr. Teodor Horvat. Atenție, se scrie fără h, se spune că sub forma Horvath ar fi semnat doar o cerere adresată ministrului Sănătății Barany! Iată cum